

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1914-1917 : L
84:1 - 141**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

National Library
of Sweden

2491

Lånöy 13.2.1916,

Kvinnote.

Ja, nu är jag hemma igen. Inte vill jag stanna i Skackholmen för att vara mig, när jag inte kan tillåta att upphålla mig där. Jag har ännu inte fått tillbaka brevet för rådet.

När jag kom på Ansvagsvägen var Valborg redan på sin väg och var borta och såg Einar. Nästan morgonen, då skubbar jag till och ser honom och så om Einar, som hade sett med största förvåning och avskat. Om den hade getts på tarotagen, så skulle jag också ha gått och sett den, men nu gavs den inte den dagen just. På Kungl. operan gavs Mignon, det är ju så underbart, att man inte vill tro det. På dramatiska blommans Triobänk och på Antimmar Gustaf III. Det gick jag alltså, det var vidt inga förordet kväll, tack vare Gustaf III, som var högt intressant att göra bekant skap med. Den var verkligen en jävlatändigt utarbetad skapelse, som gav mycket utöver vad pjesen gav vid läsning, en kvinnlig, spenslig, hypernerwös man, med händer, som jämt rör sig med en skicklig skavande rörelse, jämt full av liv, tapper och radd just som de nervösa äro det, verkligen högt intressant. Dessutom var Perklins en bra skivare och bra spelad typ och drömmingen var ungefär sådan, som han tänkt sig honom, som en hopplöst omöjlig, stuehans avkunnig av en gammal ätt. Ankantröm var också bra. Jag tror, att de och Strindberg hade samma uppfattning av honom. Klara händer var ju omöjliga. Den är förlagt till tiden för föreningens och säkerhets-

